

Кирила булка хубава,
стояла като сдървена,
гледала като втрентена.
Поп Ставри книга остави,
и през вратата излязнал.
Димитър млада войвода,
той на Кирилка продумал:
– Кирилке, млада кумичке,
я си детето разгърни,
да му бакшиша оставя,
да му е дълъг живота,
да му е голям късмета.
Кирилка булка хубава,
пак си от място не мръдна.
Димитър млада войвода,
извади острата кама,
че пелените разрязал,
да му остави бакшиша,
до десет лири османски
и на Кирилка продумал:
– Кирилке, булка хубава,
подай си, Кирилке, езико,
по него да те целуна,
дето си хитра, разумна.
Стана ми девет години,
никой не ме е измамил,
а ти сега ме излъга,
излъга, тая ме измами.
Че й езика отрязъл
и й очите извадил,
и тръгнал да си отива.
Кога навънка погледнал,
двора се с турци напълнил
и той се назад повърнал,
през друга врата излязал,
от дето мъртвите изнасят.